

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **T. O.**, st. přísl. Gruzie, zast. opatrovníkem Mgr. Václavem Slukou, advokátem, se sídlem Praha 3, Koněvova 128/1715, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Komise pro rozhodování ve věcech cizinců, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 29.6.2009, č.j. MV-29689/VS-2009

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí ministra vnitra, kterým byl zamítnut rozklad žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 18.2.2009, č.j.: OAM-1398-10/TP/2008, jímž byla zamítnuta podle ust. § 75 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb. žádost žalobce o povolení k trvalému pobytu podaná dle ust. § 67 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a změně některých zákonů, v platném znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

Žalobce vytýká žalovanému, resp. ministru vnitra, který napadené rozhodnutí vydal, že nepřihlédl dostatečně ke skutečnostem zvláštního zřetele hodným, ke kterým mohl přihlédnout dle ust. § 67 odst. 4, ačkoliv byly zjevně splněny či během dvou měsíců již budou

splněny obě podmínky uvedené v § 67 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. Pochybení vidí v tom, že správní orgán, ačkoliv byl žalobcem požádán o prominutí chybějícího času – lhůty trvání nepřetržitého pobytu žalobce v ČR – se touto otázkou nezabýval. Nesouhlasí se závěrem správního orgánu, který uvedl, že Bechtěrevova choroba, kterou trpí žalobce, je chronické zánětlivé onemocnění pohybového aparátu, a v tomto případě je vysoce nepravděpodobné, že by nepříznivý zdravotní stav jmenovaného nastal až za doby pobytu na území ČR. Z rozhodnutí podle žalobce ale není patrné, zda byl soudem pro stanovení takového právně relevantního soudu ustanoven znalec nebo nikoliv.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě reagoval na námitky žalobce, uvedl, že žalobce nesplnil podmínky stanovené § 67 zákona o pobytu cizinců, podle kterého byla jeho žádost o povolení k trvalému pobytu posuzována, a měl za to, že žádost byla zamítnuta po právu, proto navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou v plném rozsahu zamítl.

Ve správním spise se nacházejí pro danou věc tyto podstatné dokumenty:

Žádost o povolení k trvalému pobytu ze dne 30.12.2008.

Rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 18.2.2009, č.j. OAM-1398-10/TP-2008, jímž byla zamítnuta žádost žalobce dle ust. § 75 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců, neboť nebyly splněny podmínky dle ust. § 67 zákona o pobytu cizinců. V odůvodnění pak správní orgán I. stupně uvedl, že žalobce podal dne 30.12.2008 žádost o povolení k pobytu dle ust. § 67 zákona o pobytu cizinců a dodal povinné náležitosti uvedené v ust. § 70 odst. 2 cit. zákona. Rovněž pak ke své žádosti připojil lékařskou zprávu Revmatologického ústavu v Praze 2, ze které vyplývá, že žalobce musí být před zahájením terapie ankylozující spondylitidy (Bechtěrevova nemoc) nejprve přeléčen antituberkulotiky z důvodu podezření na latentní TBC, neboť zahájením terapie by mohla být TBC aktivována. Podle správního orgánu I. stupně pak v průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žalobce na území České republiky požádal dne 26.2.2006 o udělení mezinárodní ochrany, řízení skončilo dne 21.10.2008 nabytím právní moci rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 8Azs 32/2008-66. Správní orgán I. stupně konstatoval, že v případě žalobce nebyla splněna zákonná podmínka uvedená v ust. § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Byla sice splněna podmínka o délce trvání řízení o udělení mezinárodní ochrany, ale nebyla splněna podmínka délky trvání nepřetržitého pobytu na území. Ze správního spisu je zřejmé, že žalobce měl na území ČR nepřetržitý pobyt od 25.11.2005, takže délka jeho nepřetržitého pobytu na území v době podání žádosti o povolení k trvalému pobytu byla pouze 3 roky a 1 měsíc.

Správní orgán I. stupně neshledal v případě žalobce žádné důvody hodné zvláštního zřetele pro vyhovění žádosti ve smyslu ust. § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců, když za důvod hodný zvláštního zřetele správní orgán nepovažoval tvrzení žalobce o snaze rodiny integrovat se do české společnosti. Ohledně žalobcem uváděné choroby správní orgán uvedl, že Bechtěrevova choroba, kterou žadatel trpí, je chronické zánětlivé onemocnění pohybového aparátu, a v tomto případě je tedy vysoce nepravděpodobné, že by nepříznivý stav žalobce nastal až za doby pobytu na území ČR. Dále bylo také zjištěno, jak uvedl správní orgán I. stupně, že v případě žalobce nebyla splněna ani zákonná podmínka uvedená v § 67 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce není mladší 18 let, není starší 65 let, zároveň není ani osamělý a správnímu orgánu není nic známo o tom, že by žalobce byl v situaci, kdy by se o sebe z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nebyl schopen postarat.

Správní orgán I. stupně nevyhověl žádosti žalobce, aby byl použit postup dle § 67 odst. 3 písm. a), neboť povolení k trvalému pobytu dle cit. ustanovení může správní orgán vydat při splnění podmínek uvedených v odst. 1, což nebylo splněno. Podle správního orgánu nebyly porušeny ustanovení Úmluvy o právech dítěte. Předmětným rozhodnutím nebyly

zpretrhány rodinné vazby, neboť podmínky pro udělení trvalého pobytu dle § 67 zákona o pobytu cizinců nesplňuje žádný ze členů rodiny žalobce.

Proti tomuto rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žalobce rozklad, o kterém rozhodl ministr vnitra dne 29.6.2009, když rozhodnutím č.j. MV-29689/VS-2009 podaný rozklad zamítl. V odůvodnění pak byl zrekapitulován průběh správního řízení, kdy bylo zjištěno, že žalobce nesplňuje podmínku nepřetržitého čtyřletého pobytu na území, a taktéž není osobou uvedenou v ust. § 67 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Prominutí podmínky nepřetržitého pobytu dle ust. § 67 odst. 7 cit. zákona je dle ministra vnitra nutno chápat jako určitou výjimku z ust. § 67 odst. 1 cit. zákona, neboť v případě postupu dle ust. § 67 odst. 7 musí být zároveň splněna také podmínka uvedená v ust. § 67 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Žalobce však podle ministra vnitra tuto podmínku nesplňuje, neboť není mladší 18 let, není osamělý a starší 65 let a taktéž se nejedná o cizince, který z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopen se v současné době o sebe postarat a on sám takovou skutečnost ani neuvádí. Podle ministra vnitra nelze postupovat podle ust. § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců, neboť nepříznivý zdravotní stav žalobce by navíc musel nastat až za pobytu žalobce na území. Rovněž se pak ministr vypořádal s tím, proč nelze u žalobce použít ust. § 67 odst. 3 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Podle ministra vnitra ust. § 67 zákona o pobytu cizinců neumožňuje současné prominutí podmínky nepřetržitého čtyřletého pobytu na území a podmínky dle ust. § 67 odst. 2 cit. zákona, které žalobce nesplňuje, a to ani v případě existence důvodů hodných zvláštního zřetele. Předmětná žádost žalobce tedy byla zamítnuta dle ust. § 75 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců, jelikož žalobce prokazatelně nesplňoval podmínky pro vydání povolení k trvalému pobytu dle ust. § 67 zákona o pobytu cizinců.

Ve správním spise se pak rovněž nachází lékařská zpráva Revmatologického ústavu se sídlem v Praze 2, jejímž předmětem je vyšetření žalobce dne 6.1.2009.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud posoudil předmětnou věc takto:

Podle ust. § 67 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. povolení k trvalému pobytu se po 4 letech nepřetržitého pobytu na území vydá na žádost cizinci, který na území pobývá v rámci přechodného pobytu po ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany za podmínky, že nejméně poslední dva roky probíhalo řízení o udělení mezinárodní ochrany, včetně případného řízení o kasační stížnosti.

Podle ust. § 67 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb. povolení k trvalému pobytu se vydá, je-li žadatelem cizinec, který a) je mladší 18 let, b) se není schopen o sebe sám postarat z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, nebo c) je osamělý a starší 65 let.

Podle ust. § 67 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. povolení k trvalému pobytu se může při splnění podmínek uvedených v odstavci 1 dále vydat, je-li žadatelem cizinec,

a) který je rodičem cizince uvedeného v odstavci 2 písm. a) nebo b),
b) kterému byl rozhodnutím příslušného orgánu cizinec uvedený v odstavci 2 písm. a) nebo b) svěřen do péče, nebo

c) který je jiným přímým příbuzným ve vzestupné nebo sestupné linii cizince uvedeného v odstavci 2, na jehož osobní péči je cizinec uvedený v odstavci 2 závislý.

Podle ust. § 67 odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb. žádost je při splnění podmínek v odstavci 1 oprávněn podat i cizinec, který o vydání tohoto povolení žádá z jiných důvodů hodných zvláštního zřetele.

Podle ust. § 67 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb. splnění podmínky nepřetržitého pobytu na území lze prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele, zejména je-li oprávněným cizincem osoba mladší 15 let nebo nepříznivý zdravotní stav žadatele nastal za pobytu na území.

Podle ust. § 75 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb. ministerstvo žádost o vydání povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže v řízení nejsou potvrzeny důvody uvedené v žádosti o povolení k trvalému pobytu podle § 66 nebo nejsou splněny podmínky podle § 67 nebo § 68.

V daném případě žalobce požádal o udělení trvalého pobytu dle ust. § 67 zákona o pobytu cizinců.

Mezi účastníky není sporná skutečnost (která vyplývá i z obsahu správního spisu), že žalobce počátkem roku 2006 (26.2.2006) podal žádost o udělení mezinárodní ochrany. Řízení o udělení mezinárodní ochrany probíhalo v období od 26.2.2006 do 21.10.2008, kdy nabylo právní moci usnesení Nejvyššího správního soudu č.j. 8 Azs 32/2008 -66 v řízení o kasační stížnosti. Z uvedeného vyplývá, že důvody, které by cizince opravňovaly k udělení mezinárodní ochrany, potažmo mu bránily v návratu do země původu, byly podrobeny zkoumání nejen správních orgánů, ale i zkoumání krajského soudu a Nejvyššího správního soudu, když jeho žádost byla zamítnuta.

I v případě žalobce, stejně jako u jiných žadatelů o udělení trvalého pobytu, musí být splněny podmínky dané zákonem o pobytu cizinců. V daném případě správní orgány dospěly k závěru, že žalobce nesplnil již podmínky dané ust. § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, neboť sice byla splněna podmínka o délce trvání řízení o udělení mezinárodní ochrany, ale nebyla splněna podmínka délky trvání nepřetržitého pobytu na území. Ze správního spisu je pak zřejmé, že žalobce měl na území České republiky nepřetržitý pobyt od 25.11.2005, takže v době podání žádosti o povolení k trvalému pobytu byl na území pouze tři roky a jeden měsíc. S tímto závěrem soud souhlasí. Tomu však v žádném případě neodpovídá tvrzení žalobce uvedené v žalobě, že „ačkoliv byly zjevně splněny či během dvou měsíců již budou splněny obě podmínky uvedené v § 67 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb.“ a že se správní orgán otázkou žádosti žalobce o „prominutí chybějícího času v podobě nedožití jeho osobou lhůty k trvání nepřetržitého pobytu v ČR“ nezabýval. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí soud zjistil, že se správní orgán touto žádostí o prominutí podmínky nepřetržitého pobytu zabýval, ale že neshledal důvody hodné zvláštního zřetele dle ust. § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců. Mimo jiné k této otázce správní orgán uvedl, že za důvod hodný zvláštního zřetele nepovažuje žalobcem uváděná tvrzení o snaze rodiny integrovat se do české společnosti.

Ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, zcela jasně určuje, od jakého okamžiku je třeba žádost o povolení k trvalému pobytu podat, a to od okamžiku skončení řízení o mezinárodní ochraně. Azylové řízení žalobce bylo, jak vyplývá ukončeno dne 21.10.2008 Tedy již v tento den mohl žalobce požádat o trvalý pobyt. Žalobce však svou žádost o povolení k trvalému pobytu podal až dne 30.12.2008. Podmínka neprodlenosti tak v jeho případě nebyla splněna. V této souvislosti soud poukazuje též na prvou větu § 78b odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, podle které platnost víza za účelem strpění pobytu zaniká dnem nabytí právní moci rozhodnutí soudu o kasační stížnosti nebo vycestováním z území.

Jestliže žalobce nesplnil svou povinnost danou zákonem, nelze přičítat k tíži správním orgánům, že postupovaly v souladu se zákonem, který lhůtu pro podání žádosti stanoví tak, že žádost musí být podána neprodleně, tedy bez zbytečného odkladu poté, kdy rozhodná skutečnost nastala.

Žalobce ke své žádosti o povolení k trvalému pobytu připojil mimo jiné i zprávu revmatologické ambulance Revmatologického ústavu se sídlem v Praze 5, ze které vyplývá, že žalobce musí být před zahájením terapie ankylozující spondylitidy (Bechtěrevova nemoc) nejprve přeléčen antituberkulotiky z důvodu podezření na latentní TBC, neboť zahájením terapie by mohla být TBC aktivována. Ze zprávy však není zřejmé, že by z důvodu svého onemocnění nebyl žalobce schopen se sám o sebe postarat. Takovou skutečnost pak ani sám žalobce v rámci správního řízení netvrdil. Ze samotné zprávy pak není ani zřejmé, kdy postižení zdravotního stavu nastalo a zda k němu skutečně došlo během pobytu žalobce na území České republiky.

Zohlednit je tedy třeba, že žalobce nesplnil podmínky stanovené v § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, jak výše uvedeno, a ani žádnou z podmínek daných § 67 odst. 2 cit. zákona, neboť není osobou mladší 18 let, nesplňuje podmínku, že není schopen se o sebe sám postarat z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a ani není osobou osamělou a starší 65 let. V úvahu pak nepřipadá ani ust. § 67 odst. 3 písm. a) zákona o pobytu cizinců, když žalobce nesplňuje podmínky uvedené v odst. 1 cit. ustanovení, ani ust. § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců, když soud souhlasí se správním orgánem I. stupně v tom, že Bechtěrevova choroba je chronické zánětlivé onemocnění pohybového aparátu a z lékařské zprávy, kterou ke své žádosti žalobce předložil nikterak nevyplývá, že nepříznivý zdravotní stav žalobce nastal až za doby pobytu na území České republiky. Vzhledem k uvedenému nemůže pak v úvahu připadat ani postup dle ust. § 67 odst. 4 zákona o pobytu cizinců.

Soud tedy uzavírá, že žalobce, s ohledem na výše uvedené skutečnosti, nevyhověl taxativně stanoveným podmínkám uvedeným v ust. § 67 zákona o pobytu cizinců, které musí cizinec splňovat a které jsou nezbytné pro vydání povolení k trvalému pobytu na území České republiky.

S přihlédnutím ke všem shora uvedeným skutečnostem soud neshledal důvodnými námitky žalobce uvedené v jeho žalobě, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný a náhrada nákladů řízení mu proto nepřísluší, žalovanému pak nad rámec běžných činností náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. července 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Kotlanová